

Men nu glæder det mig, efter at den højtærede Minister har givet mig den første Opstrammer i Form af en Bitter, at han saa ender med at række mig et Stykke Sukker. Det kunde jo saa være, at vi efterhaanden kunde komme hinanden nærmere i Udvalget og blive enige om Resultatet.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Jørgen Berthelsen), som er Ordfører for Venstre, sagde, at hvis Lovforslaget kun havde omfattet de Byer, København og Frederiksberg, hvor han troede, der var særlig Trang til det, vilde det maaske have været nemmere at gennemføre det. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Lovforslaget siger, at hvor Forholdene efter Kommunalbestyrelsens Skøn taler derfor, kan denne gøre det. Det er altsaa lagt i Kommunalbestyrelsens Haand at skønne, om Forholdene kræver det, og det ærede Medlem, som er saa god en Ven af det kommunale Selvstyre, vil sikkert være enig med mig i, at det vilde være urimeligt at give København og Frederiksberg en Ret, som man ikke vilde give andre Kommuner, hvor Forholdene maaske kunde komme til at kræve det.

Til det ærede Medlem (Poul Rasmusen), som førte Ordet for det konservative Folkeparti, skal jeg kun sige, at i Dag har vi nu den 17. Maj, og naar Forslaget igen foreligger til Behandling i dette høje Ting, vil man se, om min Skepsis eller om det ærede Medlems efterhaanden maaske noget mere blidgjorte Sindsstemning har haft Ret, om det har været en hurtig Behandling, og om det har været en velvillig Behandling. Begge disse Ting ved vi ikke nu, men først den Dag, da Betænkningen er afgivet. Saa kender vi Datoen, og saa kender vi Indholdet af, hvad Udvalget foreslaar.

Poul Rasmusen: Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad han mener med Udtrykket: mine efterhaanden mere blide Udtalelser eller lignende. Hvad sigter den højtærede Minister til dér? Er der en Uoverensstemmelse mellem min første Tale og de senere?

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har faaet det Indtryk, at det ærede Medlem efterhaanden fik Indtrykket af, at det dog maaske var heldigt at give en stærkere Fornemmelse af sit Ønske om, at denne Sag skulde blive fremmet, end hans Tale oprindeligt gav.

Poul Rasmusen: Jeg vil bede den højtærede Minister efterse mine Udtalelser i Rigsdagstidende og se Indledningen til den første Tale, jeg holdt. Der vil den højtærede Minister se, at vi netop er villige til at deltage i Bestræbelserne for at skabe den Tryghed og Ro, som den højtærede Minister selv har udtalt sig for.

Indenrigsministeren (Rode): Det er meget rigtigt, at de første 10 Linier, som det ærede Medlem gengav i en Form, som han havde fæstnet paa Papiret, indeholdt baade Ordene hurtig og velvillig. Men bagefter blev hele Resten af hans Udtalelser af den Art, at de gav mig min Opfattelse af, hvad hans Stilling til Forslaget var.

Poul Rasmusen: Nej, hvis den højtærede Minister vil se efter i Tidenden, vil han se, at efter at jeg havde nævnt de Hovedlinier, som angik Forslagets Hovedprincip, kritiserede jeg Enkeltprincipper i Lovforslaget, og det forekommer mig, at hvad enten man forandrer de Bestemmelser, jeg omtalte, eller ikke, vil man i lige høj Grad kunne naa det Maal, der er Tale om, og jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han befitter sig paa at søge at arbejde sammen med de Bestræbelser.

Indenrigsministeren (Rode): Intet vilde være mig kærere, end hvis det ærede Medlem den Dag, Betænkningen foreligger, kan sige: Der kan den højtærede Minister se, jeg havde Ret; jeg var baade hurtig og velvillig, og Ministeren har taget fejl. Hvis han kan sige det, saa skal jeg være glad ved mit formelle Nederlag.

Poul Rasmusen: Og jeg skal være glad, om den højtærede Minister i saa Tilfælde vil indrømme, at han har taget fejl.

Indenrigsministeren (Rode): Hvis det ærede Medlems Betænkning og Datoen for dens Afgivelse giver mig Anledning dertil, skal jeg indrømme, at jeg tog fejl.

Poul Rasmusen: Saa skal den Betænkning, der skrives, da vist være ganske overordentlig velskreven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.